

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Cap. III. Vindicatur Chronologia Flavii Josephi de vita & gestis Herodis ab
erroribus Scriptori illi Judaico immeritò impactis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

CAPUT III.

*Ostenditur Chronologiam Flavii Josephi de
annis Regni Herodiani non esse mendosam, quod
auctores aliqui causantur.*

Dixi aliqua in laudem Flavii Josephi c. IV. sect. II. & quod præfertim in gestis Herodis magni posteritati transcribendis scriptor ille, si quis alius solers fuerit & accuratus. Id verò præprimis contendo, chronologiam ejus annos Herodiani regiminis complexam vitio, & labe carere, id quod scriptores ex RR. non pauci credidère, isque haud obscuri nominis. Cætera, quæ alii in re historica Josepho hebræo crimini vertunt, nil ad scopum faciunt. Esto enim reticuerit aliqua, licet memoriâ digna, idque etiam fide non bona, ut sunt adventus Magorum Jerosolymam, turbatio exinde sacræ urbis, concilium ab Herode indictum, ut sciscitaretur de loco Messæ nascituri, infanticidium, ut is jam natus è medio tolleretur crudeliter imperatum, & crudelius datum executioni tot innocentum fuso sanguine, & si quæ sunt ejusmodi à Josepho in vita & rebus Herodis dissimulata. Quid tamen ista momenti habent ad evincendum, quod Author illè vel fuerit deceptus in Epochâ Regni Herodiani, & annis digerendis, quæis acta Idumæi Regis erant consignanda, vel alios decipere voluerit Christiani nominis odio, aut sine alio præpostero? quid enim mala hac fide, de qua facilè à contemporaneis scriptoribus redargueretur in rem suam lucrari poterat? acta illa Herodiana ætate patrum contigerant, & apud plerosque erant in recenti memoria. Ostendi loca cit, luculentè indicatam à Josepho Epocham Regni Judaici à Senatu Romano Herodi decreti L XIV. antiquit C. 26. cum illud Senatus consultum, ut in Judæa Herodes regnaret, editum dixit Domitio Calvino & Asinio Pollione Coss. anno videlicet Juliano VI. æram verò alteram Regni nimirum adici ab eodem Herode post detrusum Antigonom æmulum ille Hebraicus scriptor c. 28. demonstravit, cum triennio post id factum scripsit anno Sabbatico, temporum caractere certissimo, Coss. vipsanio Agrippa, & L. Canidio Sallo, nempe anno Juliano 9. Utrâque hac Epo-
cha,

cha, ubi anni Regiminis Herodiani occurrunt, jugiter præ oculis habitâ, omnino plana decurret tota circa res gestas Idumæi Regis Chronologia. Mortem itidem Herodis L. XVII. c. 10. Josephus rursus liquidò denotat, cum eum regnâsse dicit, ut Antigonum æmulum sustulit *annis triginta quatuor*, postquam autem à Romanis *Regnum obtinuit triginta septem*. Capite verò ejusdem L. XVII. Flavius refert, Tyrannum cum fato jamjam luctantem ad septuagesimum suæ ætatis annum accessisse.

Propius quid in rem suam affere videntur illi, qui Flavii Chronologiam in annis Herodis haud esse labis immunem evincere volunt, cum dicunt testari Josephum L. XIV. c. 14. Herodi à Patre Antipatro Galilææ gubernationem commissam, *cum esset admodum juvenis, nam 15. non amplius annos habebat*. Ex quo Judæi Scriptoris testimonio, & iis, quæ nuperrimè allata de ætate Herodis ad septuaginta annos producta, ut idem Josephus asserit, contra ejus Chronologiam potenter, ut ipsi quidem autumant, ita arguunt. Herodes, cum à patre Galilææ administrationem suscepit, annos duntaxat 15. erit natus. Quod eodem Flavio referente *per idem tempus* contigisse videtur, quo ipsi Antipæ à Julio Cæsare collata potestas instaurandi muros Jerusalem à Pompejo destructos, seu juxta solertissimi Petavii calculos anno urbis 707. cum itaque tota ætas Herodis asserto Josephi ad LXX. ferè annos sit extendenda additis anno urbis 707. annis 54. vel 55, qui scilicet à decimo quinto ad septuagesimum Herodis vitæ annum sunt elapsi, obtinebitur annus urbis 760. vel 761. morti Herodis assignandus seu Æ. V. annus septimus vel octavus, ante quem tamen pridem obiisse Tyrannum est, & esse debet Chronologis omnibus manifestum.

Etiam ii, qui alias Flavii Chronologiæ favent, illamque ab adversariorum obiectis tuentur hic titubant, & responsis dubiis rempotius implicant, quàm explicent. Sunt qui hic Hebræum scriptorem humani quid passum, & hallucinatum fateantur. Alii locum illum: *nam 15. non amplius annos habebat* tribarum incuria corruptum suspicantur, quippe qui loco 15. debuissent scribere 25. tertii denique relicto annorum quindecim numero invariato errorem legunt in Herodis ætate ad annos 70. extensa, cum solum 60. exarari debuissent. Sed nunquam mihi placuere varia hæc, & minimè expedita ad obiectam Josephæ chronotaxi labem responsio. Si enim in illo loco quoad

annos Herodis est hallucinatio scriptoris Hebræi, magna saltè inge-
ritur suspicio, ne in aliis quoque Chronologiam vitæ, & factorum
Herodis spectantibus bonus dormitârît Homerus. Si Josephus pri-
mò scripsit Herodianæ ætatis annum 25, & amanuenses descripsere
perperam 15, qui mirari potuit, quòd viginti quinque annorum juve-
nis tanta, quæ ab ipso recensentur, in suscepto Galilææ regimine præ-
stiterit. Herodianis actis illustriora dedere multi in pari ætate, &
nil ferè adultior totum suo dominio orientem subegit Alexander
Macedo. Et quo jure viginti & quinque jam annos natus Herodes
nuncupatus à Flavio Judæo *admodum juvenis?* nec Pagii, nec Peta-
vii animadversiones intellectum satiant. Si verò tantum annos sexa-
ginta in vivis egisse dicatur, qua fronte Josephus Tyranni vitam nun-
cupat *longissimam?* Dico ergo & 15. duntaxat annorum fuisse He-
rodem, quando Galilæam procurandam à patre Antipa accepit, & gran-
dævum annorum proximè septuaginta, cum post Christi gloriosos
Natales ipse inglorius, & ob ferinam crudelitatem invisus omnibus,
penèque sui ipsius carnifex factus cessit. Id autem nego, & pernego,
annum fuisse urbis septingentesimum septimum, quando primò Ga-
lilæam à patre administrandam accepit. Unde enim annum istum li-
quidò adversarii deducunt? inde haud evincitur, quòd Josephus asse-
rat, Antipatrum Herodis parentem à Julio Cæsare post devictum Pom-
pejum in Palæstinam delato constitutum esse Procuratorem Judææ. Id
enim munii antecedenter à Pompejo post captam anno urb. sexcentef.
nonages. primo Jerosolymam Antipater obtinuisse potuit, adeoque He-
rodes à patre suo constitui Galilææ Præfectus, longè ante annum ur-
bis 707. quando ipse censebat annos quindecim, urbis verò numera-
batur annus 694. vel 695, ab anno ejusdem urbis 749, quo in nostra,
& Josephina chronotaxi vivis ereptus Herodes, 54. vel 55. annorum
periodo remotus, & Tyranni vitam ad annos 70. protensam demon-
strans. Collatam porrò dignitatem Præsidis Galilææ anno urbis 707.
nulla efficaci ratione suaderi potest. Certè lecto curatè ea de re Jo-
sepho nil colligi valet idoneum ad id evincendum: Quin imò Anti-
patrum Pompeii favore, quem contra Parthos strenuè juvit, Judææ
procuratorem adeptum, luculentus testis est Sulpicius severus Bicu-
ricensis Archiepiscopus, dum L. II. Historiæ sacræ refert, pompejum
captis Jerosolymis anno urb. 691. M. Tullio Cicerone, & Antonio
Nepote Coss. constituisse Antipatrum quemdam Ascalonitem Judæis
pro-

procuratorem, cujus Antipatri filium dicit fuisse Herodem. Imò & ipse Flavius L. XIV. c. 14. Antipatrum hunc Judæorum vocat Gubernatorem, quando necdum à Julio Cæsare dignitatem eam erat consecutus, quod ipsum Auctor Hebræus cap. XV. repetit, Strabonem Cappadocem itidem Historicum adducens, qui Antipatro id muneris tunc attribuat, quando necdum à Julio Cæsare procurator Judææ erat constitutus. Nam istius Antipatro à Cæsare collatæ potestatis mentio primùm fit sub ejusdem cap. XV. finem, ubi antiquit. Judaic. scriptor ita loquitur: *Cæsar oratione Antipatri motus Hyrcanum in Pontificem declaravit, Antipatro Dynastiam, quamcumque ipse optaret obtulit, & procuratorem insuper Judææ declaravit.*

Ponamus autem, quod ego quidem nunquam concessero, ponamus inquam, vel locum Josephi Hebræi quoad annum ætatis Herodis, quando Galilææ fuerat præfectus, scribarum errore corruptum, vel ab ipso Historico per imprudentiam primitus perperam conscriptum, quis tamen annos Regni Herodis vitiatos jure causetur in Josephina chronotaxi, cum & initium utrumque tum decreti à Romano senatu, tum aditi Judæorum Regiminis post detrusum solio Antigoni certum à notatis consulibus habeamus, finem verò ab ætate Herodis longissima, & ad septuages. annum accedente tenearius manifestum? fuerit mea pace procuratoria dignitas Antipatro etiam primò collata à Julio Cæsare, adeoque Herodes jam annos viginti quinque natus Galilæam assumpserit gubernandam urbis anno 707. inconcussum tamen, & si quæ adhuc fides Historica, certum manet, anno Juliano sexto exeunte, seu Coss. Domitio Calvino iterum, & Asinio Pollione, adnitentibus Augusto & Marco Antonio, Romani Senatûs consulto Herodi decretum esse Judææ Regnum, & anno Juliano nono, seu Coss. M. vipsanio Agrippa, & Livio Canidio Galio post devictum eo anno Sabbatico Antigoni Regnum illud aditum ab Herode, hunc verò decessisse anno prioris Epochæ trigef. septimo, posterioris trigef. quarto, seu Juliano quadragesimo secundo; tria etenim hæc verbis disertis errori, vel corruptioni scribarum, aut typosetarum minimè obnoxii testatur Josephus, primum quidem L. XIV. c. 26. alterum c. 29. tertium L. XVII. c. 10.

Q

CA-